

4.8. Vrijwel iedereen is het erover eens dat ook doelstelling-3-steun, en met name de steun ter bevordering van de deelname van de meest achtergestelde bevolkingsgroepen aan het arbeidsproces, van cruciaal belang is voor het welslagen van het cohesiebeleid en dat bijgevolg ook dit soort steun gehandhaafd moet worden. Het Comité wijst in dit verband op de belangrijke taak van het bedrijfsleven, dat ook zélf scholings- en bijscholingsactiviteiten moet organiseren. Of het econo-

misch ontwikkelingspotentieel van een regio wel of niet optimaal wordt benut, hangt ook ten dele af van de manier waarop ondernemers hun taak opvatten: ondernemers dienen „scholing-minded” te zijn, een eigenschap die evenwel moeilijk te meten is. Het Comité dringt erop aan dat bij de evaluatie van het structuur- en cohesiebeleid, zowel op EU-niveau als op het niveau van de lidstaten, terdege met dit gegeven rekening wordt gehouden.

Brussel, 18 juli 2002.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

G. FRERICHS

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten aan de uitvoering van het kaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom)”

(COM(2001) 823 def./2 — 2001/0327 (CNS))

(2002/C 241/30)

De Raad heeft op 28 mei 2002 overeenkomstig artikel 3 en 7 van het Euratom-verdrag besloten het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voornoemde voorstel.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft besloten de afdeling „Interne markt, productie en consumptie” te belasten met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden en de heer Malosse aangewezen als algemeen rapporteur.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 392e zitting (vergadering van 18 juli 2002) het volgende advies uitgebracht dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. Het ESC betreurt het dat het pas in een zo laat stadium door de Raad is verzocht om advies uit te brengen over het gewijzigd voorstel voor een besluit, terwijl het toch een exclusief recht heeft om geraadpleegd te worden over onderwerpen m.b.t. het Euratom-verdrag. Aangezien het onderwerp kernenergie maatschappelijk erg gevoelig ligt en een adequate voorlichting en raadpleging hierover geboden zijn, hecht het ESC groot belang aan dit recht.

1.2. Kernenergie ligt maatschappelijk erg gevoelig; er zijn grote risico's aan verbonden en de afvalverwerking levert de nodige problemen op. Tegelijkertijd dienen nieuwe, schone vormen van energie te worden ontwikkeld. De Commissie moet duidelijk aangeven dat zij van plan is om de evaluatie van de (veiligheids)prestaties op dit gebied te versterken met

informatie-, raadplegings- en opleidingssystemen. De bestuurspraktijk dient dus verbeterd te worden om de beste strategische maatregelen te kunnen nemen en de bevolking gerust te kunnen stellen over kernenergie en de gevolgen hiervan op de lange termijn.

2. De regels inzake de deelneming aan het zesde OTO-kaderprogramma (Euratom)

2.1. Het ESC heeft zich op 21 februari 2002 uitgesproken over de regels inzake de deelneming en de regels inzake de

verspreiding van onderzoeksresultaten ter uitvoering van het kaderprogramma van de Europese Gemeenschap (1).

2.2. In dat advies doet het ESC concrete voorstellen om de regels te vereenvoudigen, te verduidelijken en beter af stemmen op de doelstellingen van de EU. Het staat nog steeds achter deze voorstellen, die het ook van toepassing acht op de regels voor het Euratom-programma. Vooral de formaliteiten voor de indiening van voorstellen moeten eenvoudiger worden. Er dient ook meer duidelijkheid te komen over de voorwaarden voor de deelname van kleine en middelgrote bedrijven/instellingen (zoals universiteiten), want de hoofdelijke aansprakelijkheid van de deelnemers zou een grote belemmering kunnen vormen. Veel van de onderzoeksactiviteiten op het gebied van kernenergie kunnen namelijk evengoed aan deze bedrijven en instellingen worden gegund.

2.3. Met betrekking tot de mogelijkheid voor consortia om zelf aanbestedingen voor bepaalde werkzaamheden of voor de uitbreiding van activiteiten uit te schrijven, wijst het ESC er nogmaals op dat zij zich hierbij wel dienen te houden aan de door de Commissie vastgestelde regels, zodat doorzichtigheid, gelijke behandeling en consistentie met de doelstellingen van het programma zijn gewaarborgd (2).

2.4. Het ESC onderstreept het belang van de financiële bepalingen, onder meer met betrekking tot controle-activiteiten, en dringt er omwille van de duidelijkheid op aan om deze in een apart hoofdstuk van het voorgestelde besluit op te nemen.

2.5. De regels voor deelname aan Euratom-programma's verschillen op drie belangrijke punten van de regels voor deelname aan andere EU-programma's:

2.5.1. De ruimte voor deelname van derde landen is geringer (alleen de geassocieerde kandidaat-lidstaten worden genoemd).

2.5.2. Regels voor de verspreiding van onderzoeksresultaten ontbreken, aangezien de sector in dit opzicht uiterst kwetsbaar is.

2.5.3. Er zijn specifieke regels voor het prioritair thematische gebied „onderzoek naar fusie-energie”; volgens deze regels zijn contracten mogelijk met lidstaten, geassocieerde staten of in deze geassocieerde staten gevestigde juridische entiteiten.

3. Bijzondere opmerkingen

3.1. Aangezien kernenergie in wetenschappelijk, industrieel en politiek opzicht erg gevoelig ligt, dienen de regels voor de deelname van bedrijven, onderzoekscentra en universiteiten uit derde landen uiteraard strenger te zijn. Om de betrokken partijen echter niet buiten te sluiten maar juist te helpen, vooral de kandidaat-lidstaten die wat onderzoek op het gebied van energie, afvalbeheer, bescherming tegen straling en nucleaire veiligheid betreft met dezelfde problemen kampen, zou men deze regels nog eens kritisch tegen het licht moeten houden. Met de gebruikelijke voorzorgsmaatregelen moet het mogelijk zijn om samenwerkingsverbanden op te zetten met bijvoorbeeld technologisch geavanceerde landen (Canada, Japan, VS) of landen die met soortgelijke problemen kampen (bijvoorbeeld Rusland ten opzichte van bepaalde kandidaat-lidstaten zoals Bulgarije en Litouwen).

3.2. Regels voor de verspreiding van informatie ontbreken, eveneens uit voorzorg. Hierdoor ontstaat echter wel het gevaar dat er in deze sector te weinig wetenschappelijke en technische informatie wordt uitgewisseld. Men moet enige voorzichtigheid in acht nemen, maar niet alle deuren op slot doen. Er zou daarom een technisch protocol moeten komen waarin precies staat hoe informatie zo veilig mogelijk verspreid kan worden en welke informatie hiervoor in aanmerking komt, terwijl tegelijkertijd de uiterste transparantie wordt betracht.

3.3. Met het oog op de veiligheid is vooral een goede opleiding van werknemers en burgers van groot belang. Iedereen is van mening, niet altijd om even duidelijke redenen, dat aan kernenergie ernstige risico's kleven. Twee maatregelen dienen dan ook voorrang te krijgen:

3.3.1. Er moeten betere, betrouwbare methoden komen om de veiligheid van kernenergie te kunnen beoordelen.

3.3.2. Burgers en gekwalificeerde werknemers moeten voorgelicht en bijgeschoold worden.

(1) ESC-advies over het „Voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake de verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het kaderprogramma van de Europese Gemeenschap 2002-2006” (rapporteur: de heer Malosse; PB C 94 van 18.4.2002, blz. 1.

(2) ESC-advies PB C 94 van 18.4.2002, blz. 1, par. 3.3.2.

3.4. In zijn advies over de specifieke programma's heeft het ESC voorstellen gedaan om bij de onderzoeksactiviteiten meer rekening te houden met de angsten die onder de bevolking

leven (vooral wat de opwerking van kernafval betreft). Een van de belangrijkste punten in bovengenoemd advies is niet voor niets het onderzoek naar de veiligheid van kernenergie.

Brussel, 18 juli 2002.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

G. FRERICHS

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade”

(COM(2002) 17 def. — 2002/0021 (COD))

(2002/C 241/31)

De Raad heeft op 6 maart 2002 besloten het Economisch en Sociaal Comité, overeenkomstig artikel 175 van het EG-Verdrag, te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De afdeling „Landbouw, plattelandsontwikkeling, milieu”, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 21 juni 2002 goedgekeurd. Rapporteur was mevrouw Sánchez Miguel.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 392e zitting (vergadering van 18 juli 2002) het volgende advies uitgebracht, dat met 63 stemmen voor en 3 stemmen tegen, bij 1 onthouding, werd goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. Na het Groenboek⁽¹⁾ en geruime tijd later het Witboek⁽²⁾ heeft de Commissie nu een voorstel voor een richtlijn over milieuaansprakelijkheid gepubliceerd met als doel een EU-raamregeling tot stand te brengen om milieuschade te voorkomen of te herstellen. Met behulp van dit voorstel wil de Commissie o.m. een begin maken met de uitvoering van de in het Zesde milieuactieprogramma⁽³⁾ geplande maatregelen, waarvan er één bedoeld is om de toepassing van het beginsel dat de vervuiler betaalt mogelijk te maken.

1.2. In de afgelopen decennia is de schade aan de biodiversiteit hand over hand toegenomen, zoals blijkt uit het voorstel

van de Commissie voor een strategie van de Europese Unie voor duurzame ontwikkeling⁽⁴⁾, waarin erop wordt gewezen dat deze ontwikkeling zou kunnen uitgroeien tot een van de grootste bedreigingen voor de natuur. De belangrijkste normen⁽⁵⁾ voor de bescherming van de natuur hebben niet het gewenste effect opgeleverd, onder meer wegens het ontbreken van bepalingen met betrekking tot de aansprakelijkheid voor schade aan het milieu. Er moet dan ook een EU-norm komen met behulp waarvan milieuschade kan worden voorkomen of hersteld en op grond waarvan vervuilers tot het betalen van een schadevergoeding kunnen worden verplicht.

1.3. Hoewel de noodzaak van een dergelijke norm dus wordt onderkend, mag niet worden vergeten dat de Commissie bij het opstellen van het voorstel op de nodige moeilijkheden is gestuit, aangezien zij rekening heeft moeten houden met de

(1) Groenboek van de Commissie van 1993 (COM(93) 47 def.), Advies CES 226/94 (PB C 133 van 15.5.1994).

(2) Witboek van de Commissie van 2000 (COM(2000) 66 def.), Advies CES 803/2000 (PB C 268 van 19.9.2000).

(3) Advies CES 711/2001 (PB C 221 van 7.8.2001).

(4) 15.5.2001.

(5) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992) en Richtlijn 79/309/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand (PB L 103 van 25.4.1979).